

Bilag 2.

Gentofte Sogneraad, den 26de Oktober 1892.

Til Regeringen og Rigsdagen.

Da det af Hans Excellence Indenrigsministeren i Folketinget forelagte Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat, hvis det ophøjes til Lov, turde blive i høj Grad skæbnesvangert for Gentofte-Ørdrup Kommune, har dennes Sogneraad ment at burde tilslutte sig at fremkomme til den høje Regering og Rigsdag med en allerærbødigst Forestilling angaaende den Maade, hvorpaa nogle af Lovforslagets Bestemmelser maa forventes at ville virke for denne Kommune.

Forholdene have i disse Soagne udviklet sig saaledes, at der ved Siden af egentlige Landdistrikter er opstaaet store Villadistrikter, der hovedsagelig bebos af Personer, som have deres Erhverv i andre Kommuner og da navnlig i Kjøbenhavn, og denne Udvikling har nødvendiggjort Foranstaltninger paa forskellige Omraader, der have krævet store Udgifter, og i Anledning af hvilke Kommunen har maattet paadrage sig en ret betydelig Gæld (150,000 Kr.). Ved Sværftættelsen af disse Foranstaltninger og Paadragelsen af denne Gæld har man baseret sine Beregninger paa de bestaaende Forhold med Hensyn til Kommunens Indtægtskilber, men i disse vil der, hvis det forelagte Forslag bliver til Lov, ske en gennemgribende Forandring, hvorved de opstillede Beregninger ville vise sig uholdbare og Kommunens Tilstand i økonomisk Henseende blive i høj Grad prekær.

For Aaret 1892 er paalignet Kommunens faste Beboere et samlet Skattebeløb efter Formue og Lejlighed af 73,279 Kr. fordelt paa 1,603 Skatteydere, af hvilke 160, der have deres Erhverv uden for Kommunen, udrede 35,909 Kr., altsaa henimod Halvdelen af det fulde Skattebeløb. Gennemførelsen af Lovforslagets mellemkommunale Skattebestemmelser vilde altsaa medføre en ganske betydelig Afgang i Skatteindtægten af de faste Beboere, og for at bøde herpaa, vilde en Forhøjelse af Skatteprocenten blive nødvendig, men en uundgaaelig Følge heraf vilde da sikkert blive, at Størstedelen af den Skatteindtægt, Kommunen hidtil har haft af saadanne Grundejere i Kommunen, der kun bo en Del af Aaret i denne — for indeværende Aar 18 à 19,000 Kr. — vilde bortfalde, idet det tør anses givet, at de allerfleste af disse Beboere, saa vel som alle øvrige Sommerbeboere ikke vilde forblive i Kommunen i fulde fire Maanedere, naar Skatten her blev lige saa høj eller — hvad rimeligt er — endog højere end i Kjøbenhavn.

Da det saaledes er paaviseligt, at den paatænkte Skattereform, paa Grund af de her tilstedeværende særlige Forhold, vil blive i særlig Grad følelig for ikke at sige ødelæggende for denne Kommune, nærer man det Haab, at Lovgivningsmagten, efter at være bleven bekendt hermed (nærmere Oplysning og Dokumentation kan, om det maatte ønskes, produceres) vil finde Anledning til i Lovforslaget at optage saadanne Særbestemmelser for denne Kommunes Vedkommende, som de særlige Forhold udkræve, naar det Hensyn, der ved Indførelsen af Reformen sædvanlig tages af Lovgivningsmagten til foreliggende Særinteresser, skal ske Fyldest. — I saa Henseende vilde det være ønskeligt, at der — i Tilfælde, med hvad der tilsigtes for Frederiksberg — indrømmedes en længere Frist for Lovens Strafftræden her i Kommunen, for saa vidt angaar Bestemmelserne om den mellemkommunale Beskatning. Men af endnu større Betydning og endnu mere nødvendigt vil det være, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at der til Begrundelse af Skattepligt til en Kommune udtræves 4 Maaneders Ophold, forandres saaledes, at Skattepligten indtræder